

Δημήτρης Πιατάς: «Η εμπειρία του θεάτρου είναι ανεπανάληπτη για όλους...»

 larissanet.gr/2022/08/03/dimitris-piata-i-empeiria-tou-theatrou-einai-anepanalipti-gia-olous/

3 Αυγούστου 2022

Συνέντευξη στον Λάμπρο Αναγνωστόπουλο

Η καλοκαιρινή παραγωγή του ΚΘΒΕ «Αριστοφάνης – Ηρώνδας: *Contra tempo*», σε δημιουργική σύνθεση κειμένων του Άκη Δήμου και σε σκηνοθεσία Γιάννη Ρήγα, ξεκίνησε με επιτυχία το ταξίδι της από τη Θεσσαλονίκη και περιοδεύει σε όλη την Ελλάδα. Την Τετάρτη 3 Αυγούστου μάλιστα ανεβαίνει στο Δημοτικό Κηποθέατρο Αλκαζάρ, στη Λάρισα. Με αφορμή την παράσταση αυτή μιλήσαμε με έναν εκ των πρωταγωνιστών της, τον εξαίρετο και έμπειρο ηθοποιό Δημήτρη Πιατά, ο οποίος σε λίγο καιρό θα κλείσει όπως λέει μισό αιώνα πάνω στο θεατρικό σανίδι.

Αναλυτικά η συνέντευξη έχει ως εξής:

Κύριε Πιατά συνομιλώντας με φίλους και συναδέλφους τις προηγούμενες μέρες για εσάς, όλοι μιλούσαν με κολακευτικά λόγια και για την υποκριτική σας ικανότητα, αλλά και για αυτό που αποπνέετε ως άνθρωπος. Λαμβάνετε αγάπη από τον κόσμο; Είναι αυτό ένα από τα θετικά στοιχεία αυτής της δουλειάς;

Εντυπωσιάζομαι σε σχέση με την αγάπη του κόσμου. Συμβαίνει κάτι ενδιαφέρον πάνω σ' αυτό: η διαφορετικότητα του γεγονότος ότι εγώ δεν κάνω τηλεόραση. Υπάρχει μια μικρή παρουσία σε σήριαλ και έχω δώσει κάποιες συνεντεύξεις τελευταία. Η τηλεόραση είναι ένα πολύ ισχυρό όπλο επικοινωνίας και δημοφιλίας των ανθρώπων που κάνουμε αυτή τη δουλειά αλλά δεν ανήκω σ' αυτή την κατηγορία. Θέλω να πιστεύω ότι ακόμη κι έτσι με γνωρίζουν. Ακόμη και αν δεν έχουν έρθει πολλοί στο θέατρο, υποψιάζονται πως είμαι καλός ηθοποιός και το λέω γιατί το εισπράττω από χωριά που είναι απομακρυσμένα, στα οποία δεν υπάρχει περίπτωση ούτε με περιοδεία να φτάσω ποτέ. Μιλάμε για Νευροκόπι και πάνω. Αυτό το βρίσκω εξαιρετικά σημαντικό και τρυφερό και χαίρομαι ιδιαίτερα. Τελικά οι καριέρες στήνονται με την διαφορετικότητα και τον τρόπο που πουλάς τον εαυτό σου. Χαίρομαι γιατί αν και κωμικός, διεκδικώ κι ένα κομμάτι μιας ανθρωπιάς που πιστεύω ότι τη διαθέτω και αυτό εισπράττεται.

Πρωταγωνιστείτε στο έργο «Αριστοφάνης – Ηρώνας: Contra tempo», το οποίο θα έρθει και στα μέρη μας την Τετάρτη 3 Αυγούστου, στο Κηποθέατρο Αλκαζάρ. Θέλετε να μας πείτε δυο λόγια για την παράσταση;

Είναι μια παράσταση η οποία είναι κωμωδία, ευφορική, με πολλά ωραία στοιχεία. Το ΚΘΒΕ θέλοντας με κάποιο τρόπο να διαφοροποιηθεί από τον τρέχοντα Αριστοφάνη του οποίου τα έργα παρουσιάζονται αρκετά συχνά με διαφορετικούς συντελεστές και ηθοποιούς, μου πρότεινε να ενώσουμε τον Αριστοφάνη με έναν άγνωστο στο ευρύ κοινό συγγραφέα, ο οποίος όμως είναι κατά τη γνώμη μου ο πατριάρχης της σύγχρονης κωμωδίας. Αναφέρομαι στον Ηρώνα. Δηλαδή η κωμωδία που αυτή τη στιγμή κυριαρχεί στη χώρα μας, στην οποία περιλαμβάνονται κυρίως οικογενειακές, ερωτικές ή επαγγελματικές ιστορίες, ξεκίνησε από τον Ηρώνα στους ελληνιστικούς χρόνους. Το έργο του χάθηκε, διασώθηκαν μόνο σπαράγματα έργων σε κάτι παπύρους του 18^{ου} αιώνα. Γνωρίζοντας όμως ότι ο ίδιος ήταν πάρα πολύ δημοφιλής στην εποχή του, ο Άκης Δήμου που έκανε την επιμέλεια των κειμένων ένωσε αυτά τα σπαράγματα, τα κομμάτια του Ηρώνα μαζί με δημοφιλή κομμάτια του Αριστοφάνη, βλέπε Λυσιστράτη. Υπάρχει μάλιστα ένα κομμάτι γνωστό που παίζω εγώ υποδυόμενος την Μυρρίνη και τον Κινησία

κάνει ο Ταξιάρχης Χάνος. Σ' αυτό το κομμάτι η Μυρρίνη εκβιάζοντας ερωτικά τον άντρα της, προσπαθεί να τον κάνει να υπογράψει τη συνθήκη ειρήνης. Θέλω να πω ότι υπάρχουν τόσο ο Αριστοφάνης, όσο και ο Ηρώνας, όπως βέβαια και η μουσική του Γιώργου Χριστιανάκη παίζει καταλυτικό ρόλο στο έργο.

Πείτε μας δυο λόγια και για τον υπόλοιπο θίασο...

Ο θίασος είναι 25μελής και αποτελείται από εξαιρετικούς ανθρώπους του θεάτρου, χορευτές, μουσικούς, νέους και όχι μόνο. Ο **Τάσος Χαλκιάς**, ο **Ταξιάρχης Χάνος**, ο **Σταμάτης Γαρδέλης**, ο **Κωνσταντίνος Χατζησάββας**, η **Πολυξένη Σπυροπούλου**, η **Βιβή Μισίτσκα**, η **Μαργαρίτα Αλεξιάδη**, ο **Νίκος Βατικιώτης**, η **Ηλέκτρα Καρτάνου** και **πολλοί άλλοι σε σκηνοθεσία Γιάννη Ρήγα**. Ένας συνδυασμός θα έλεγα πολλών νέων παιδιών και εμπειρότερων αν θέλετε για να γίνει μια παράσταση η οποία είναι φεστιβαλική. Όπου παρουσιάστηκε άρεσε πολύ και ερχόμαστε τώρα στο κέντρο της Θεσσαλίας, στην πόλη της Λάρισας για να μπορέσει το θεατρόφιλο κοινό και των γύρω περιοχών όπως είναι τα Τρίκαλα και η Καρδίτσα για παράδειγμα, να δει μια παράσταση που φέρει ποιότητα και ταυτόχρονα έχει πάρα πολύ γέλιο.

Η συγκεκριμένη παράσταση αντιλαμβάνομαι ότι είναι για όλη την οικογένεια. Σε αρκετές παραστάσεις που έχω δει φέτος το καλοκαίρι έχω παρατηρήσει ότι τα παιδιά είναι ελάχιστα. Ισχύει αυτό; Κι αν ναι πως μπορούμε να φέρουμε τα παιδιά κοντά στο θέατρο;

Γι' αυτό μάλλον πρέπει να ρωτήσετε τους γονείς των παιδιών (γέλια). Λοιπόν, ο χαρακτηρισμός σας θα έλεγα ότι είναι απόλυτα σωστός. Η παράσταση είναι για όλη την οικογένεια, δεν υπάρχουν βωμολοχίες, όλα είναι πολύ χαρούμενα και όπου πρέπει φορτισμένα. Πιστεύω ότι η υποχρεωτική αργία του θεάτρου λόγω πανδημίας τα προηγούμενα χρόνια, απέκλεισε ένα κοινό που εν δυνάμει θα έπρεπε ήδη να είχε κατακτήσει τον χώρο μας. Ένα νεανικό κοινό που με κάποιο τρόπο αποτοξινώθηκε από το

θέατρο και τοξικά θα έλεγα βρέθηκε να έχει σχέση με μια άλλου τύπου μουσική. Το εύκολο θέαμα, την πιο σύγχρονη ραπ για παράδειγμα. Νομίζω ότι πρέπει να κερδηθεί αυτή η απώλεια με κάθε τρόπο γιατί θέλω να πιστεύω ότι η εμπειρία του θεάτρου είναι ανεπανάληπτη για όλους. Η ζωντανή επαφή και επικοινωνία του υποκριτή ηθοποιού με το κοινό δεν αντικαθίσταται με καμία τηλεόραση ή με κινηματογράφο. Αυτό αν θέλετε είναι και το μυστικό της αιωνιότητας του θεάτρου γιατί αριθμεί πολλές χιλιάδες χρόνια παρουσίας στον πλανήτη.

Ο χώρος του θεάτρου ομολογουμένως πέρασε πολλά τον τελευταίο καιρό. Ωστόσο βλέπουμε ότι από το θέατρο ξεκίνησε τις προηγούμενες μέρες μια διαμαρτυρία για μια δικαστική απόφαση και στη συνέχεια παρακινήθηκαν κι άλλοι χώροι. Ποιος πρέπει να είναι τελικά ο ρόλος του θεάτρου;

Παιδαγωγικά για να το κολλήσω και με την προηγούμενη ερώτησή σας πρέπει να παίζει ρόλο. Ας πούμε οι αρχαίες τραγωδίες με κάποιο τρόπο διδάσκονται στα σχολεία. Πρέπει λοιπόν και οι εκπαιδευτικοί να παροτρύνουν τα παιδιά να βλέπουν παραστάσεις και να κάνουν και συγκρίσεις με το κείμενο. Δεν είναι απαραίτητο να αρέσει το θέαμα. Ακόμη όμως και αν δεν αρέσει πιστεύω ότι αρχίζει να λειτουργεί και η αυτοπεποίθηση του θεατή, δηλαδή τι είναι καλό και τι κακό κι αυτό είναι πολύ σημαντικό. Είναι παρήγορο ότι το θέατρο μπορεί να σου δώσει τέτοιες δυνατότητες, εννοώ στο καλό ή στο κακό θέαμα. Τώρα, όσον αφορά στο άλλο σκέλος της ερώτησης, καταλαβαίνετε ότι προσπαθούμε πολλές φορές το θέατρο να το απομονώσουμε και να το κόψουμε από το κοινωνικό γίνεσθαι της χώρας. Ανήκω σε μια γενιά που ήταν και είναι μαχόμενη συνεχώς και όχι απολιτίκ όπως είναι πολλά νέα παιδιά σήμερα. Κι αυτό βέβαια έτσι όπως ήρθαν τα πράγματα γύρω μας είναι λογικό έως ένα βαθμό. Αισθάνονται την ανάγκη της επικινδυνότητας των καλλιτεχνών που μπορούν να ξυπνήσουν τον θεατή και γι' αυτό με κάθε τρόπο προσπαθούν να μας αποκόψουν από το κοινωνικό γίνεσθαι. Αυτό δεν μπορεί να το πετύχει κανείς όμως ολοκληρωτικά. Είτε με διατάγματα, είτε με αυστηρότητα, είτε ακόμη και με εμπάργκο, το οποίο ζήσαμε και συχνά το υφίσταμαι κι εγώ ο ίδιος. Ο δημόσιος λόγος μου δεν υπάρχει πια ούτε στις ειδήσεις, ούτε στις συνεντεύξεις μου, υπάρχει μόνο στις ερμηνείες μου. Πιστέψτε με, το κίνημα μετοοκαι ό,τι συνέβη, αυτή η αυτοκάθαρση δεν έγινε μόνη της. Ωστόσο την έκαναν μόνο οι καλλιτέχνες και οι αθλητές για να μην τους αδικήσω. Δηλαδή τα υπόλοιπα επαγγέλματα που καλύπτουν όλη την γκάμα του κοινωνικού ιστού της χώρας δεν πραγματοποίησαν αυτό που λέμε αυτοκάθαρση. Ας ψάξουμε λίγο το γιατί. Είναι τόσο αθώα και αγνά τα υπόλοιπα επαγγέλματα;

Είστε αισιόδοξος;

Είμαι από τη φύση μου αισιόδοξος. Κλείνω μισό αιώνα δουλειάς στο θέατρο σε λίγο καιρό, άρα διεκδικώ και μια εμπειρία ηλικιακή. Διεκδικώ μονίμως το χαμόγελο. Θεωρώ ότι η ζωή είναι σαν τη θάλασσα που αυτοκαθαρίζεται και δεν είναι άσπρο και μαύρο μόνο. Έχει όλα τα χρώματα. Έρχονται μπόρες, πράγματα άσχημα (μνημόνια, οικονομικές καταστροφές, πόλεμοι) αλλά αμέσως μετά βγαίνει το ουράνιο τόξο. Μ' αυτή την έννοια είμαι αισιόδοξος.

Η παράσταση σε ποια μέρη θα ανέβει μετά τη Λάρισα;

Θα παίξουμε στο Αρχαίο Θέατρο Δίον και χαίρομαι πάρα πολύ γιατί είναι ένα εξαιρετικό θέατρο σε ένα μαγευτικό περιβάλλον, επίσης στο Θέατρο της Δωδώνης το οποίο ήταν για χρόνια κλειστό, ακολουθεί το Θέατρο Συκεών, το Ηρώδειο, το Βεάκειοστον Πειραιά, το Κηποθέατρο Παπάγου και ολοκληρώνονται σιγά σιγά οι παραστάσεις σε ένα καλοκαίρι που μέχρι στιγμής απολαμβάνουμε την περιοδεία. Έχει ήδη παρουσιαστεί στη Θεσσαλονίκη, στους Φιλίππους και η Λάρισα αποτελεί σταθμό θα έλεγα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Εγώ ευχαριστώ.

Η παράσταση

Το χιούμορ, το πνεύμα και η αιχμηρή γλώσσα του **Αριστοφάνη** συναντιούνται με τους ακόλαστους, κωμικούς μιμίαμβους του **Ηρώνδα**, σε μια παράσταση που αποτελεί μια ενδιαφέρουσα σκηνική «μάχη» και ταυτόχρονα έναν «πόλεμο» ανάμεσα στα δύο φύλα,

με μοναδικά όπλα την τολμηρή και ανελέητη σάτιρα. Τι συμβαίνει όταν ο μεγαλύτερος κωμικός ποιητής της κλασικής Αρχαιότητας συναντά τον παραγνωρισμένο κωμωδιογράφο των ελληνοιστικών χρόνων;

Ποια είναι η φύση της κωμωδίας και γιατί σήμερα γελάμε όλο και λιγότερο;

Πού συναντιέται η αττική κωμωδία του 5^{ου} αιώνα π.Χ. με την ελληνική επιθεώρηση;

Ποια είναι στην πραγματικότητα η Λυσιστράτη ποια η σχέση της με τον Κ. Π. Καβάφη, την Τζένη Καρέζη και τον πυροσβέστη Λεωνίδα Χασαλεύρη;

Γιατί πρέπει να πηγαίνουμε στο θέατρο και, κυρίως, πώς πρέπει να φεύγουμε από αυτό;

Πρέπει να λες τα πράγματα με τ' όνομά τους ή μήπως είναι σοφότερο να τα υπαινίσσεσαι για να 'χεις το κεφάλι σου ήσυχο;

Τί απ' τα δύο σε κάνει γοητευτικότερο: να χαμογελάς ή να ξεκαρδίζεσαι μέχρι δακρύων;

Να μερικές κρίσιμες ερωτήσεις που θέτει η φετινή καλοκαιρινή παραγωγή του ΚΘΒΕ. Και που ακόμα κι αν δεν απαντηθούν, το βέβαιο είναι ότι θα το διασκεδάσουμε...

Ακολουθήστε το

 larissanet.gr

στο [Google News](#) και μάθετε πρώτοι όλες τις ειδήσεις.

© 2010-2021 larissanet.gr - Η Νέα Εφημερίδα της Λάρισας - Powered by [ITBox](#)